

LISTY GALANTSKÝM 7

Milí bratia a milé sestry,

hlboko ma zasiahla správa o tínedžerke, ktorá si v uplynulých dňoch siahla na život. Nevieť si ani predstaviť, čo všetko sa jej prehnalo hlavou i srdcom počas posledných dní či týždňov. Tak ako nikto okrem Pána Boha nevidí do nášho srdca či „hlavy“, ani my nevidíme do srdca či hlavy niekoho iného. Niekedy len na základe pozorovania sme schopní predpokladať, o čom asi rozmýšľa. No i tento predpoklad môže byť neraz na míle vzdialený od reality.

Všetci spoločne prechádzame zvláštnym obdobím, kedy veľa času trávime doma, mnohí sami a opustení. Chcem vás dnes vyzvať, aby sme si v týchto chvíľach boli oporou a povzbudením navzájom. Modlime sa jedni za druhých a prosme o Božiu prítomnosť v životoch našich detí, vnúčat, súrodencov, rodičov, priateľov či

kohokoľvek, kto je pre nás dôležitý. Za mnohých ľudí sa nikto nikdy nemodlil. Modlitba nie je prejavom slabosti, ale záujmu o iného a pevnej dôvery v Boha. Modlitba je niekedy to najmenej i najviac, čo môžeme urobiť. Modlitba sú slová, ktoré Pán Boh počuje.

Niektorých z vás poznám osobne a s niektorými sme sa ešte nestretli. Chcem, aby ste vedeli, že sa pravidelne modlím za všetkých, ktorých mi Pán Boh v tomto cirkevnom zbore zveril, a nechcem stratiť ani jedného. Prosím, modlite sa jeden za druhého i za mňa i moju rodinu. Všetci to potrebujeme.

Miroslav Kerekréty, zborový farár

Kázeň na 23. nedeľu po svätej Trojici, 15. novembra 2020

„Zase podobné je nebeské kráľovstvo sieti, ktorá spustená do mora – zachytila ryby každého druhu. Keď sa naplnila, vytiahli ju na breh, posadali si, dobré povyberali do nádob a zlé vyhodili. Tak bude na konci sveta: vyjdú anjeli, oddelia zlých od spravodlivých a hodia ich do ohnivej pece, tam bude plač a škrípanie zubov. Či ste všetko pochopili? Odpovedali Mu: Áno.“

Ev. Matúša 13,47-51

Bratia a sestry,

Pán Ježiš v tomto podobenstve prirovnáva celý svet k veľkému moru, v ktorom plávajú rôzne ryby. Všetci plávame v jednom mori, všetci máme rovnakú vodu, rovnaký priestor na život. Neraz čelíme rovnakým alebo veľmi podobným výzvam, problémom či starostiam. Prechádzame podobnými etapami života ako sú narodenie, detstvo, dospievanie a prvé lásky, mladosť, výber životného partnera, prvé zamestnanie, založenie rodiny, výchova detí a ich vzdelanie, zabezpečovanie svojich najbližších, starostlivosť o domácnosť, kríza stredného veku, starostlivosť o rodičov a rozlúčka s nimi, pribúdanie rokov a ich následky, odchod do dôchodku, starnutie a vedomie blížiacej sa smrti. Iste, nie každý ľudský život je rovnaký, ale v mnohom sa podobajú ako vajce vajcu. To, že je človek veriaci, ešte neznamená, že ho niektoré výzvy života obídu a nebude im musieť čeliť. Niekedy máme pocit, že toho máme v živote naložené dokonca viac ako tí druhí. Tak to je, každý zápasíme s tým, čo nám Pán Boh do cesty postaví. Neraz nám pri tom napadne myšlienka, že keď všetci čelíme viac-menej podobnému životu, či potom má zmysel snažiť sa robiť správne rozhodnutia napriek tomu, že príklady okolia nám ponúkajú aj iné možnosti. Aj keď my možno nie vždy dokážeme vidieť ten rozdiel, Pán Boh ho vidí a On rozdelí všetkých ľudí na zlých a spravodlivých. Je celkom možné, že počas tohto života spomínaný rozdiel nie je veľmi alebo vôbec vidno v okolnostiach života, ale dôsledok sa dostaví, keď to bude hodnotiť náš nebeský Otec. Na otázku, či má zmysel snažiť sa o posvätený život v čistote, jednoznačne odpovedám: „áno“, pretože Ten, na kom záleží, sa pozerá. Teba nebude súdiť sused ani farár, ale sám Boh! Možno ťa teraz

nikto povzbudivo nepotľapká po pleci, ale tvoj nebeský Otec každú tvoju snahu isto ocení!

To isté, čo platí o svete ako o veľkom mori, platí aj o cirkvi. Aj v cirkvi sa nachádzajú „ryby“ rôzneho druhu. Máme tu tých, ktorí sa zúčastňujú života cirkvi a často sú hlavnými aktérmi mnohých stretnutí, máme tu takých, ktorí sú pasívni, ale radi prídu do spoločenstva. Sú medzi nami aj tí, ktorí sa v kostole ukážu len na najväčšie kresťanské sviatky a je medzi nami mnoho ľudí, ktorým záleží len na niektorých obradoch v cirkvi. A toto je len jedna časť našich rozdielností. Každý máme inú povahu, temperament, intelekt, vychádzame z iného prostredia a podobne. Každý z nás si prechádza inou fázou života ako takého alebo aj inou fázou života svojej viery. Cirkev je plná rozdielných ľudí a neraz sme v pokušení sa nejakým spôsobom deliť na lepších a horších kresťanov, evanjelikov, ľudí. Nezabúdajme však, že nepoznáme všetky životné okolnosti tých, na ktorých neraz pozeráme zhora a akosi predbiehame udalosti a triedime sa medzi sebou ešte skôr, ako sme boli „chytaní“ do siete. Pamätajme, každý z nás je ešte iba na ceste...

Dôležité je, či už vo svete alebo v cirkvi, že nie je našou, mojou úlohou triediť ľudí na zlých a spravodlivých. To nie je moja úloha a nemám na to ani potrebnú danosť. V podobenstve to budú robiť anjeli, na iných miestach čítame o Ježišovi Kristovi ako sudcovi živých i mŕtvych. Toto triedenie bude robiť Ten, ktorý sa nepozera na výzor človeka, ale na jeho srdce. On sa nenechá oklamať farbou, lakom, metalízou či leskom našej zbožnosti, ktorú mnohí tak radi pretŕčajú na verejnosti. Práve Pán Ježiš ako Sudca je garantom konečnej spravodlivosti, po ktorej tu na zemi neraz túžime a nedostáva sa nám.

Skutočnosť, že všetky ryby boli chytené do siete, nás upozorňuje, že nikoho posledný súd neminie a ku konečnému triedeniu raz príde. To je jednoznačné posolstvo a učenie, ktoré nám Pán Ježiš v tomto podobenstve predstiera. Myslím, že toto je hlavná myšlienka celého podobenstva. Nieto cesty, ako sa vyhnúť Božiemu súdu, nech by sme akokoľvek chceli. Nehľadáme možnosti, ako spochybníť posledný súd, ale hľadáme spôsob, akým na tomto poslednom súde môžeme obstať

napriek našej nedokonalosti a hriechnosti. Bez ohľadu na to, v čo človek verí alebo neverí, tento okamih v živote každého človeka príde.

Všimnime si, že nie je povedané zlých a dobrých, ale zlých a spravodlivých. Ide o náhodu alebo za tým môžeme vidieť Boží úmysel? Aj pri tejto formulácii to v podvedomí vnímame ako zlých a dobrých. Ak by to ale bolo tak, potom by nebo zostalo prázdne. Nikto z ľudí totiž nie je dosť dobrý na to, aby sa svojpomocne dostal do neba. Každý máme svoje chyby a slabosti, ktoré nemáme čím vyvážiť. Preto aj pri Ježišom zvestovaní o poslednom súde je jasne naznačená dobrá správa – evanjelium o tom, že nie dobrí ľudia, ktorí neexistujú, budú spasení, ale spravodliví, teda tí, ktorí dostali „oblek“ Božej spravodlivosti z milosti Božej. Nazval som to „oblekom“ práve preto, lebo táto spravodlivosť nie je z nás, nie je naša, ale je „extra nos“ – z mimo nás. Jediný spôsob, ako ju môže človek získať, je ten, že uverí v Pána Ježiša Krista ako v pravého zjaveného Boha, prijme to ako fakt, pilier svojho ďalšieho uvažovania. Toto je prvý krok a za ním človek prijme Božie riešenie na záchranu hriechneho človeka, poprosí o odpustenie všetkého nesprávneho v jeho živote. Viera v Ježiša Krista a pokánie, to je cesta k získaniu Božej spravodlivosti, spod ktorej naša nedokonalosť ani kúsok nevytrča.

Aké ponaučenie si zobrať z tohto podobenstva? 1. Aj keď všetci žijeme v rovnakom svete a v rovnakej dobe, nie je jedno ako náš život a rozhodnutia vyzerajú. 2. Aj v cirkvi sme každý iný a všetci ešte iba kráčame do cieľa. 3. Nie je mojou úlohou „triediť“ ľudí, na to je tu Nieкто povolanejší, kto to urobí na konci našej cesty! 4. Nikto sa posúdeniu nevyhne bez ohľadu na to, aký postoj k nemu počas života zaujal. 5. Človek na poslednom súde môže obstať, len ak je zakrytý Božou spravodlivosťou, ktorú dostal od Pána Ježiša Krista. Amen.

Rádiové a televízne vysielanie na najbližšie dni:

14. 11. 2020 Sobota – STV Trojka – 18:00

15. 11. 2020 Nedeľa – STV Dvojka – 9:00

18. 11. 2020 Streda – Rádio Regina – 17:30

22. 11. 2020 Nedeľa – Rádio Slovensko – 9:05